

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
oddělení dozoru Ostrava

Právní rozbor obecně závazné vyhlášky

Město: Příbor (dále též „obec“)

Návrh obecně závazné vyhlášky č. x/2018, o místním poplatku ze psů (dále jen „návrh OZV“)

Na základě zmocnění:

Z úvodní věty návrhu OZV vyplývá, že Obecně závazná vyhláška (dále též „OZV“) bude vydána na zasedání Zastupitelstva obce dne (nevedeno) pod číslem usnesení (nevedeno) na základě ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místních poplatcích“) § 10 odst. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“).

Posouzení návrhu OZV:

Při posuzování zákonnosti návrhu OZV bylo vycházeno z níže uvedených právních předpisů, nálezů Ústavního soudu, metodických materiálů a stanovisek odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra.

Právní předpisy:

- ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, v platném znění (dále jen „Ústava“)
- usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jakou součástí ústavního pořádku České republiky (dále jen „LZPS“)
- zákon o místních poplatcích
- zákon o obcích
- zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“)
- zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále též „zákon o archivnictví“)

Nálezy Ústavního soudu:

- Pl. ÚS 16/02
- Pl. ÚS 15/02
- Pl. ÚS 9/10

Metodické materiály a stanoviska odboru veřejné správy, dozoru a kontroly:

- Metodického materiálu č. 28 k vydání obecně závazné vyhlášky obce, kterou se stanovují místní poplatky
- Metodické doporučení k činnosti územních samosprávných celků č. 3 (žlutá edice) – Proces tvorby a vydávání obecně závazných vyhlášek obcí – místní poplatky, poplatek za komunální odpad
- Stanovisko č. 11/2009 - Ohlašovací povinnost ve vyhlášce o místních poplatcích

K obsahu návrhu OZV:

Ministerstvo vnitra se při posuzování návrhu OZV zaměřilo na zkoumání, zda obec při záměru vydat OZV nejedná za hranicí pravomocí, tj. zda nejedná mimo věcnou působnost zákonem jí vymezenou, nebo nezneužije svěřené pravomoci. Dle ustanovení Čl. 104 odst. 3 Ústavy je obec, resp. její zastupitelstvo nadáno pravomocí vydávat obecně závazné vyhlášky v mezích své působnosti. Na tuto činnost je třeba pohlížet jako na originární normotvorbu.

Podle ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona o obcích je zastupitelstvu obce vyhrazeno vydávat obecně závaznou vyhlášku obce v rámci samostatné působnosti obce.

Dle ustanovení § 35 odst. 1 zákona o obcích do samostatné působnosti obce patří záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům nebo pokud nejde o přenesenou působnost orgánů obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěří zákon.

Ukládat prostřednictvím obecně závazné vyhlášky občanům jednostrannými příkazy a zákazy povinnosti smí obec jen na základě a v mezích zákona, neboť je vázána ustanovením Čl. 2 odst. 3 Ústavy a Čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Podle ustanovení § 35 odst. 3 písm. a) zákona o obcích se obec při výkonu samostatné působnosti (obecně definované ustanovením § 35 odst. 1 zákona o obcích) řídí při vydávání obecně závazné vyhlášky zákonem. Tomuto zákonnému příkazu odpovídá vymezení věcných oblastí, v nichž je obec oprávněna originálně tvořit právo.

Zákon o obcích stanoví, v jaké věcně vymezené oblasti může obec ukládat povinnosti obecně závaznou vyhláškou vydanou v samostatné působnosti. Mimo jiné se jedná o případ, kdy je k tomu obec zmocněna zvláštním zákonem [§ 10 písm. d) zákona o obcích]. V daném případě je takovým zvláštním zákonem zákon o místních poplatcích.

Dle ustanovení § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích zavede obec poplatky obecně závaznou vyhláškou, ve které upraví podrobnosti jejich vybírání, zejména stanoví konkrétní sazbu poplatku, vznik a zánik poplatkové povinnosti, lhůty pro plnění ohlašovací povinnosti, splatnost, úlevy a případné osvobození od poplatků. Na poplatky, které obec na svém území zavádí na základě zákona, je třeba pohlížet jako na originární normotvorbu, neboť podle § 14 odst. 1 zákona o místních poplatcích patří tato činnost (stanovení poplatků) do samostatné působnosti obce, která je na svém území zavedla.

Obec chce vydat OZV o místním poplatku ze psů na základě zmocnění § 14 odst. 2 a v souladu s § 1 písm. a) zákona o místních poplatcích „*Obce mohou vybírat tyto místní poplatky (dále jen "poplatky"):* a) *poplatek ze psů,*“.

Čl. 1 Úvodní ustanovení

V odst. 1 v souladu s ustanovením § 1 písm. a) zákona o místních poplatcích je obcí stanoven místní poplatek ze psů.

Odst. 2 stanoví, že řízení o poplatcích vykonává Městský úřad Příbor (dále jen „správce poplatku“). Dané ustanovení je v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 zákona o místních poplatcích, které uvádí „Řízení o poplatcích vykonává obecní úřad.“

Účelem místního poplatku ze psů je jednak zajištění rozpočtových příjmů obce/města, jednak regulace počtu psů v obci, přičemž zejména z tohoto důvodu se při stanovování výše sazby rozlišuje chov psů v bytech a chov psů v rodinných domech, případně chov psů v okrajových částech obce/města a chov v historickém centru obce/města. Primárně tak smyslem poplatku není a nemá být posílení obecního rozpočtu, ale význam je spíše spatřován zejména ve snižování či vyrovnávání negativních důsledků spojených s chovem psů.

Text dále obsahuje odkaz na poznámku pod čarou č. 1, kde je uvedeno „§ 14 odst. 3 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místních poplatcích“)“.

U Čl. 1 nebyl shledán rozpor se zákonem.

Čl. 2 Poplatník a předmět poplatku

Ustanovení definuje poplatníka („Poplatek ze psů platí držitel psa. Držitelem psa je fyzická nebo právnická osoba, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území města Příbora.“) a předmět poplatku („Poplatek ze psů se platí ze psů starších 3 měsíců“) formou, která není v rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 a 2 zákona o místních poplatcích, které zní „(1) Poplatek ze psů platí držitel psa. Držitelem je fyzická nebo právnická osoba, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území České republiky. (2) Poplatek ze psů se platí ze psů starších 3 měsíců. Od poplatku ze psů je osvobozen“.

Poplatníkem je držitel psa, který může být nejen fyzická nebo právnická osoba, která psa vlastní, ale i osoba jiná, která se k němu chová a nakládá s ním, jako by jej vlastnila.

Držitel psa musí mít trvalý pobyt nebo sídlo na území České republiky. Pro určení místní příslušnosti k vyměření poplatku ze psů proto není rozhodné, kde držitel psa „pobývá“ nebo kde je pes chován, ale kde má držitel psa sídlo nebo trvalý pobyt podle příslušných ustanovení zákona o evidenci obyvatel, nebo trvalý pobyt podle příslušných ustanovení zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

Poplatníky ve skupině fyzických osoba tak jsou nejen občané České republiky, ale také cizinci mající na území ČR trvalý pobyt na základě povolení k pobytu na základě zákona o pobytu cizinců na území České republiky. Poplatkovou povinnost však nemají cizinci s přechodným pobytem na území ČR bez ohledu na jeho délku.

Předmětem poplatku je držení psa, který je starší než tři měsíce. Vybírat poplatek ze psů mladších možné není. Došlo by tím k rozšíření poplatkové povinnosti

v rozporu se zákonem o místních poplatcích. Oproti tomu však obec může v rámci stanovených úlev a osvobození vybírat poplatek například až od jednoho roku stáří psa.

Text dále obsahuje odkaz na poznámku pod čarou č. 2, kde je uveden „§ 2 odst. 1 zákona o místních poplatcích“ a odkaz na poznámku pod čarou č. 3, kde je uveden „§ 2 odst. 2 zákona o místních poplatcích“.

U Čl. 2 nebyl shledán rozpor se zákonem.

Čl. 3 Vznik a zánik poplatkové povinnosti

Poplatková povinnost vzniká držiteli psa v den, kdy pes dovršil stáří tří měsíců, nebo v den, kdy nabyl psa staršího tří měsíců. Obec v daném ustanovení stanovuje okamžik, kdy vzniká poplatková povinnost poplatníkovi a dané ustanovení není v rozporu s § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích, které stanovuje, že: *“(2) Poplatky zavede obec obecně závaznou vyhláškou, ve které upraví podrobnosti jejich vybírání, zejména stanoví konkrétní sazbu poplatku, vznik a zánik poplatkové povinnosti, lhůty pro plnění ohlašovací povinnosti, splatnost, úlevy a případné osvobození od poplatků. Obec může obecně závaznou vyhláškou upravit další způsob placení a jemu odpovídající den platby poplatku, než je způsob placení a den platby podle daňového řádu. U poplatku za užívání veřejného prostranství určí místa, která v obci podléhají poplatku za užívání veřejného prostranství.”*

Odst. 2 pak popisuje situaci, kdy je pes držen po dobu kratší než jeden rok, a tedy v jaké výši se stanovený poplatek platí. Text dále obsahuje odkaz na poznámku pod čarou č. 4, kde je uvedeno „§ 2 odst. 3 a odst. 4 zákona o místních poplatcích“.

V odst. 3 je pak deklarováno, kdy poplatková povinnost zaniká, přičemž se poplatek platí i za započatý měsíc, ve kterém taková skutečnost nastala.

Obec v daných ustanoveních upravuje další případy vzniku a zániku poplatkové povinnosti a to tak, že využívá textu zákona v § 2 odst. 3 a odst. 4 zákona o místních poplatcích a stanovuje vznik a zánik poplatkové povinnosti v souladu se svým oprávněním uvedeným v § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích.

U Čl. 3 nebyl shledán rozpor se zákonem.

Čl. 4 Ohlašovací povinnost

V souladu s ustanovením § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích je upravena ohlašovací povinnost ke vzniku a zániku poplatkové povinnosti. Lhůta ohlášení je stanovena nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy poplatková povinnost vznikla.

Povinnost ohlásit držení psa má i osoba, která je od poplatku osvobozena.

V souladu s ustanovením § 14a odst. 1 a 2 zákona o místních poplatcích jsou v článku uvedeny údaje, které je poplatník správci poplatku z důvodu zajištění efektivní správy povinen sdělit.

V souladu s § 14a odst. 3 citovaného zákona je stanovena lhůta 15 dnů pro ohlášení změn.

V souladu s § 14a odst. 4 zákona o místních poplatcích je uvedeno, že nesplněním povinnosti ohlásit údaj rozhodný pro osvobození nebo úlevu od poplatku ve lhůtě do 15. ledna následujícího kalendářního roku, nárok na osvobození nebo úlevu od tohoto poplatku zaniká.

Ustanovení je v souladu s § 14a odst. 3 a 4 zákona o místních poplatcích. Obec využila zákonného oprávnění pro stanovení úpravy lhůty pro ohlášení, po jejímž marném uplynutí zaniká nároku na osvobození nebo úlevu. Lhůta je delší, než stanovuje zákon. Obec může stanovit lhůtu jinou délku lhůty než je uvedena v § 14 odst. 3 zákona o místních poplatcích. „(3) *Dojde-li ke změně údajů uvedených v ohlášení, je poplatník nebo plátce povinen tuto změnu oznámit do 15 dnů ode dne, kdy nastala.* (4) *V případě, že poplatník nesplní povinnost ohlásit údaj rozhodný pro osvobození nebo úlevu od poplatku ve lhůtě stanovené obecně závaznou vyhláškou nebo ve lhůtě podle odstavce 3, nárok na osvobození nebo úlevu od tohoto poplatku zaniká; za nesplnění této povinnosti nelze uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy.*“ Lhůta by však neměla být kratší než 8 dnů a to s ohledem na § 32 odst. 2 daňového řádu. „(2) *Lhůtu kratší než 8 dnů lze stanovit jen zcela výjimečně pro úkony jednoduché a zvláště naléhavé.*“ Výše uvedenému obec vyhověla.

Dovolujeme si **upozornit** na § 5 odst. 3 daňového řádu, který obsahuje v rámci základních zásad správy daní požadavek přiměřenosti, který je potřeba aplikovat i při stanovování uvedených lhůt. V daném případě je lhůta stavena ve prospěch poplatníka, kdy je mu dána možnost v delší než zákonné lhůtě ohlásit změnu zakládající nárok na osvobození nebo úlevu. Tedy nezanikne mu nárok na osvobození nebo úlevu, ale rovněž by taková lhůta měla být přiměřena s ohledem na příslušné daňové/poplatkové řízení, aby proběhlo hospodárně a nezatěžovalo případného poplatníka více než je nezbytně nutné pro řádný výběr daní (aplikační obtíž může být, že správce daně po marném uplynutí lhůty pro splatnost poplatku bude vyzívat poplatníka k zaplacení a ten až poté dokládal nárok na osvobození. Bude tak zbytečně vyzíván).

Text dále obsahuje odkaz na poznámku pod čarou č. 5, kde je uvedeno „§ 14a odst. 1 zákona o místních poplatcích“ a odkaz na poznámku pod čarou č. 6, kde je uvedeno „§ 14a odst. 3 zákona o místních poplatcích“.

U Čl. 4 nebyl shledán rozpor se zákonem.

Čl. 5 Identifikace psů

Článek stanoví, že správce poplatku vydá držiteli psa evidenční známku pro psa bez ohledu na to, zda pes podléhá poplatku, nebo je od poplatku osvobozen. Znamka je nepřenosná na jiného psa. V případě ztráty známky vydá správce poplatku držiteli psa známku novou. Dle telefonického vyjádření obce jsou známky vydávány držitelům psa bezplatně (viz záznam). Ustanovení je informativního charakteru.

U Čl. 5 nebyl shledán rozpor se zákonem.

Čl. 6 Sazba poplatku

Článek stanoví sazbu místního poplatku ze psů. Vzhledem k tomu, že poplatek ze psů má i regulační funkci, je přípustné stanovit rozdílnou sazbu, například v závislosti na podmínkách, ve kterých jsou psi drženi (např. rodinný domek, bytový

dům). Podle místních podmínek může obec stanovit rozdílnou sazbu poplatku také podle určité lokality.

Sazba poplatku je nezbytnou náležitostí obecně závazné vyhlášky a musí být vyjádřena konkrétní finanční částkou. Z dikce zákona je zřejmé, že sazba za druhého a každého dalšího psa se určuje ve vztahu k horní hranici sazby stanovené zákonem, nikoliv podle konkrétní sazby přijaté obcí.

Obec v daném případě stanovila rozdílné sazby a využila regulační účinky místního poplatku a současně stanovila sazby tak, že ani v jednom případě nepřesáhne zákonem stanovené maximální sazby (1500,- za prvního psa a u každého druhého a dalšího psa téhož držitele může obec zvýšit tuto maximální výši sazby až o 50 %, tj. na částku 2250,- Kč. V případě poživatele invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmů, anebo poživatel sirotčího důchodu, může činit sazba až 200 Kč za kalendářní rok za prvního psa a u druhého a dalšího psa až 300 Kč.). Ustanovení je v souladu s § 2 odst. 3 zákona o místních poplatcích.

U Čl. 6 nebyl shledán rozpor se zákonem.

Čl. 7 Splatnost poplatku

Obec v ustanoveních odst. 1 a 2 v souladu s § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích stanoví podrobnosti splatnosti poplatku. Splatnost je stanovena konkrétním datem, což je pro adresáty dostatečně určité a srozumitelné. Dále v daných ustanoveních je řešen případ, kdy nastane poplatková povinnost po dni stanovené splatnosti. Poplatek je pak splatný nejpozději do 15 dne měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém poplatková povinnost vznikla, nejpozději do konce příslušného kalendářního roku. Uvedené pravidlo je rovněž v rámci abstraktní kontroly dostatečně určité a srozumitelné pro adresáty OZV.

U Čl. 7 nebyl shledán rozpor se zákonem.

Čl. 8 Osvobození a úlevy

Ustanovení cituje v odst. 1 skupiny poplatníků, osvobozených dle § 2 odst. 2 zákona o místních poplatcích („...Od poplatku ze psů je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná a osoba s těžkým zdravotním postižením, která je držitelem průkazu ZTP/P podle zvláštního právního předpisu, osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek zřízený obcí pro ztracené nebo opuštěné psy nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis.“).

odst. 1 písm. b) až d) a odst. 2 uvádí další skupiny poplatníků, které obec od poplatku osvobozuje nebo jim poskytuje úlevu.

V souladu s ustanovením § 14 odst. 2, které opravňuje zastupitelstvo obce určit dále vlastní podmínky pro osvobození, jsou v odst. 1. písm. b) až d) a v odst. 2 uvedeny další skupiny poplatníků, které jsou osvobozeny. Ustanovení je v souladu s § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích, neboť stanovení skupin poplatníků, které obec od placení poplatku osvobodí nebo jim poskytne úlevu, je zcela v kompetenci zastupitelstva obce, když jediným omezením, jež konstatoval ve své judikatuře Ústavní soud (Pl. ÚS 16/02 a Pl. ÚS 15/02) je zákaz porušení principu

rovnosti a zákazu diskriminace. Resp. obec je ve smyslu ustanovení § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích oprávněna v obecně závazné vyhlášce o místních poplatcích stanovit mimo jiné úlevy, popř. osvobození od místního poplatku. Zákon v případě úlev neobsahuje žádné bližší podrobnosti takové úpravy. Stanovit u příslušných poplatků v obecně závazné vyhlášce osvobození či úlevy pro určité skupiny poplatníků je však možné pouze za předpokladu, že tím nedochází k obcházení zákona a diskriminaci poplatníků. Za diskriminační je třeba chápat taková ustanovení, která umožňují rozdílné zacházení s určitou skupinou obyvatel obce na úkor jiné skupiny obyvatel. Nelze však vyloučit, že s ohledem na **místní specifické podmínky** v obci bude i takového ustanovení možné považovat za přípustné.

Protože z návrhu OZV nevyplývají žádné konkrétní důvody, na jejichž základě obec osvobození poskytla pouze některým skupinám osob, nelze se v rámci abstraktní kontroly vyjádřit k případným diskriminačním účinkům tohoto ustanovení.

Dovolujeme si obec **upozornit**, že pokud má obec v úmyslu osvobodit od tohoto poplatku některé skupiny poplatníků, **musí být respektována zásada zákazu diskriminace, aby nedocházelo k nedůvodnému zvýhodňování jedné skupiny poplatníků před druhou.** Je tedy vhodné formulovat poskytnutí tak, aby z něj **vyplýval věcný důvod, veřejný zájem obce na jeho poskytnutí** [např. kritérium "pobytu" by nemělo být prvotním (jediným) hlediskem pro přiznání osvobození]. Jak bylo již uvedeno výše stanovení osvobození od poplatku by tak mělo být založeno na konkrétních, legitimních a v místních podmínkách skutečně splněných důvodech.

Text dále obsahuje odkaz na poznámku pod čarou č. 7, kde je uveden „§ 2 odst. 2 zákona o místních poplatcích“.

U Čl. 8 nebyl shledán rozpor se zákonem.

Čl. 9 Navýšení poplatku

Ustanovení je definováno v souladu § 11 odst. 1, 2 a 3 zákona o místních poplatcích, resp. upozorňuje na případné sankce při nezaplacení poplatku včas nebo ve správné výši. V návrhu OZV se jedná o informaci o tom, jakým způsobem bude správce poplatku v případě nezaplacení poplatku postupovat. V poplatkovém řízení nadto správce poplatku postupuje podle daňového řádu a zákona o místních poplatcích, přičemž se jedná o postup v přenesené působnosti. K uvedenému se zároveň vyjádřil Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 09/10 (Chrastava), kdy konstatoval, že je přípustné, aby obce v rámci výkonu své samostatné působnosti ustanovily skrze obecně závaznou vyhlášku poplatkovou povinnost a zároveň k ní způsob jejího navýšení v případě nesplnění primární poplatkové povinnosti. Na zmíněná zákonná ustanovení je odkázáno v poznámce pod čarou č. 8. a 9.

U Čl. 9 nebyl shledán rozpor se zákonem.

Čl. 10 Zrušovací ustanovení

V souladu s § 84 odst. 2 písm. h) zákona o obcích se ruší obecně závazná vyhláška č. 3/2017. Zrušovaná obecně závazná vyhláška je vymezena jednoznačně, nemůže tedy dojít k ohrožení právní jistoty adresátů OZV při identifikaci zrušované obecně

závazné vyhlášky. Zastupitelstvu obce, kterému je zákonem vyhrazeno vydávat obecně závazné vyhlášky, je vyhrazeno též rozhodnout o jejich zrušení (tj. rozhodnout o přijetí obecně závazné vyhlášky, která bude obsahovat zrušovací ustanovení k existující obecně závazné vyhlášce). Zrušením předchozí právní úpravy se tak předchází i nejasnostem při aplikaci více platných a účinných právních předpisů (obecně závazných vyhlášek obce), tj. je naplněn i účel zachování přehlednosti právního řádu.

U Čl. 10 nebyl shledán rozpor se zákonem.

Čl. 11 Účinnost

Článek stanoví účinnost OZV dnem 1. 1. 2019. Obecně závazné vyhlášky a nařízení obce musí být vyhlášeny, což je podmínkou platnosti právního předpisu obce. Vyhlášení se provede tak, že se právní předpis obce vyvěsí na úřední desce obecního úřadu po dobu 15 dnů. Dnem vyhlášení právního předpisu obce je první den jeho vyvěšení na úřední desce. Pokud není stanovena účinnost pozdější, nabývají právní předpisy obce účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení. Vyžadují-li to naléhavý obecný zájem, lze výjimečně stanovit dřívější počátek účinnosti, nejdříve však dnem vyhlášení. Vzhledem k tomu, že se jedná o návrh, nebylo možno posoudit soulad s ustanovením § 12 odst. 2 zákona o obcích.

U Čl. 11 nebyl shledán rozpor se zákonem.

Informace o vyvěšení na úřední desce

Dle ustanovení § 65 odst. 3 zákona o archivnictví „*má-li být dokument vyvěšen na úřední desce, činí se tak vyvěšením jeho stejnopisu opatřeného datem vyvěšení. Po sejmutí se vyvěšený stejnopis opatří datem sejmutí a zařadí do příslušného spisu jako doklad o vyvěšení dokumentu na úřední desce.*“

Podpisování právních předpisů

Dle ustanovení § 104 odst. 2 zákona o obcích podepisuje právní předpisy obce starosta spolu s místostarostou. Návrh OZV je opatřen podpisy místostarostky a starosty dle § 104 odst. 2 zákona o obcích.

K označení OZV razítkem

Žádný právní předpis neukládá povinnost opatřit právní předpis obce razítkem.

Závěr: Při posouzení nebyl shledán rozpor návrhu OZV se zákonem.

Upozornění a doporučení je uvedeno k Čl. 7 návrhu OZV.

Upozornění je uvedeno k Čl. 8 návrhu OZV.

Zpracoval: Mgr. Lukáš Vomlela, Ph.D.

Schválil: Mgr. Josef Zich

V Ostravě dne 30. 8. 2018